

M Ø T E

i EØS-utvalget

tirsdag den 20. mars kl. 12

Møtet ble ledet av lederen i utenrikskomiteen, *Einar Steensnæs*

Energi- og miljøkomiteen var innkalt til å delta under dagsordenpunkt 1.

Til stede var: Einar Steensnæs, Jan Petersen, Haakon Blankenborg, Kjell Magne Bondevik, Kjell Engebretsen, Kirsti Kolle Grøndahl, Johan J. Jakobsen, Marit Nybakk, Lisbet Rugtvedt, Lars Sponheim, Siri Frost Sterri, Tom Thoresen, Carl I. Hagen, Bror Yngve Rahm, Ranveig Frøiland, Tore Nordtun, Jan Tore Sanner, John Dale, Hilde Frafjord Johnson, Gunnar Kvasheim, Hallgeir H. Langeland, Torny Pedersen og Øyvind Vaksdal.

Av Regjeringens medlemmer var til stede: Utenriksminister Thorbjørn Jagland og olje- og energiminister Olav Akselsen.

Følgende embetsmenn ble gitt adgang til møtet: Ekspedisjonssjef Tore Sandvold, Olje- og energidepartementet, ekspedisjonssjef Mette Kongshem, Utenriksdepartementet, avdelingsdirektør Erik Johnsen, Olje- og energidepartementet, underdirektør Else Underdal, Utenriksdepartementet, seniorrådgiver Mette Agerup, Olje- og energidepartementet og rådgiver Ole Bjørn Røeggen, Utenriksdepartementet.

Videre var til stede komiteens faste sekretær, Rune Resaland.

D a g s o r d e n :

1. Orientering om status med hensyn til gassmarkedsdirektivet v/olje- og energiministeren.
2. Aktuelle rettsaker for møtet i EØS-komiteen 30. mars 2001. Se vedlagte brev fra Utenriksdepartementet, datert 13. mars d.å., med oversikt over de relevante rettsaker.
3. Eventuelt.

Lederen: Er det saker under Eventuelt? – Det er det ikke.

Jeg vil bare innledningsvis si at vi prøver å unngå innkalling når det er forhandlinger i salen, men av hensyn til utenriksministerens

møteplan og reiseplan fant en at en måtte være imøtekommende. Men vi prøver å unngå at det blir kollisjon i forhold til plenumsmøter.

Så har jeg også lyst til å si at når Regjeringen kommer til EØS-utvalget med informasjon, vil en god del av informasjonen være følsom i forhold til hva som lekker ut av møtene. Det skal ikke lekke noe ut! Det er viktig å understreke at de opplysningene som blir gitt i dette utvalget, er å betrakte som fortrolige opplysninger. Jeg knytter for så vidt det til første sak, men det gjelder i sin alminnelighet. Det at en kan referere egne synspunkter, må ikke oppfattes slik at en indirekte kan komme til å viderefremme opplysninger som kan ha betydning for Norges forhandlingsposisjon eller for andre viktige forhold hvor Norges interesser er berørt.

Utenriksminister Thorbjørn Jagland: Det var for så vidt bare det jeg også ville si, før jeg gir ordet over til Olav Akselsen. Når jeg understreker det i denne omgangen, er det ikke fordi jeg tror at det er mer liberalt i andre saker, men mer for å understreke at hvis det kommer ut noen opplysninger om det som Akselsen nå skal si, kan det få store konsekvenser for selskapene og for Norge.

S a k n r . 1

Orientering om status med hensyn til gassmarkedsdirektivet v/olje- og energiministeren.

Statsråd Olav Akselsen: Først vil eg visa til tidlegare orienteringar i EØS-utvalget om gassmarknadsdirektivet.

Den europeiske gassmarknaden er i sterk vekst – og sterk endring. Fordi gass er ein fleksibel og miljøvenleg energiform, vil forbruket av gass i Europa venteleg auka sterkare enn for andre energiformer i åra framover. Ein ser store strukturelle endringar i marknaden, fleire nye aktørar og samanslåingar av energiselskap til store einingar eller til store integrerte selskap med aktivitet i alle ledd i energikjeden. Dette er dels eit resultat av endringar i nasjonale rammevilkår og regelverket i EU. Det er ei viktig målsetting for styresmaktene i EU å sikra ei liberalisering av marknaden. Siktemålet er å auka konkurransen ved å auka talet på seljarar og kjøparar, slik at prisen til brukarane blir redusert.

Alt dette er tilhøve som dei norske aktørane må tilpassa seg utan omsyn til korleis dei norske rammevilkåra er utforma.

Gassmarknadsdirektivet trådte i kraft i EU 10. august 1998 med frist for gjennomføring i den nasjonale lovgjevinga i EU-landa 10. august 2000. Formålet med direktivet er å opna den indre gassmarknaden for konkurranse. I direktivet legg ein i hovudsak opp til å oppnå dette ved å gi andre enn røyrleidningseigarane rett til adgang til røyrleidningane for overføring og distribusjon av gass. Direktivet etablerer felles reglar for regulering av overføring, distribusjon, forsyning og lagring av naturgass i medlemslanda. Vidare har direktivet reglar om at gasselskap og kvalifiserte kjøparar skal sikrast adgang til systema for transmisjon og distribusjon, reglar for å nekta adgang til røyrleidningane m.a. av omsyn til langsiktige kontraktar, samt påbod om etablering av nasjonale organ for tvisteløysing. Direktivet inneheld òg m.a. reglar om graden av marknadsopning og kven som skal bli sett på som kvalifiserte kundar.

I artikkel 23 i direktivet er det tatt inn ein eigen regel om at kvalifiserte selskap og gasskjøparar skal sikrast adgang til oppstraums røyrleidningssystem for å sikra ein konkurransedyktig indre gassmarknad. Dette vil m.a. gjelda dei norske ilandføringsrøyrleidningane.

I mars 1999 melde den førre regjeringa til kommisjonen at siktemålet er innlemming av direktivet i EØS-avtalen, dersom det ligg føre tilfredsstillande klargjeringar, slik at ei fullgod ressursforvaltning kan bli mogleg. –

Lederen: Beklager, olje- og energiminister, men vi er kommet i den vanskelige situasjonen at det ringer til votering, og vi er nødt til å gjøre vår plikt i plenum. Jeg understreker det kompliserte ved den type møter som dette, men jeg går ut fra at voteringen blir veldig kort, og at vi er raskt tilbake.

Utenriksminister Thorbjørn Jagland: Nå trodde jeg det var noe mer dramatisk, når lederen avbrøt olje- og energiministeren!

Lederen: Beklager, men ikke denne gangen!

Pause.

Lederen: Da fortsetter vi møtet.

Statsråd Olav Akselsen: Eg held då fram der eg slapp. Våren 2000 bad ein om aksept for ei overgangsordning for gjennomføring av direktivet i norsk lovgjeving. Årsaka var at ein ikkje hadde allokert – eller tildelt – gassalskontraktar for om lag 20 pst. av all gass som er selt frå Noreg, og at ein samstundes ville vurdera tilpassingar i ressursforvaltningssystemet.

I november i fjor fekk eg brev frå energikommisssæren i EU, der ho melde at det ikkje er akseptabelt for EU med ein overgangsperiode for Noreg. Kommisjonen gjev likevel generelt uttrykk for at ein forstår at Noreg treng ei viss tid til å sikra oppfylling av inngåtte gassalskontraktar og til å gjera naudsynte tilpassingar i gassforvaltningssystemet.

Vi har sidan hatt ein dialog med kommisjonen om desse spørsmåla. Det vil eg koma tilbake til seinare i innlegget.

Lat meg i den samanhengen òg nemna at kommisjonen la fram eit framlegg til endringar i gassmarknadsdirektivet den 14. mars i år. Generelt er formålet med framlegget å sikra ei endå raskare opning av gassmarknaden. Dette vil ein m.a. sikra ved pålegg om regulert adgang til røyrleidningane, krav om ein uavhengig gassregulator og krav om eit formelt skilje mellom dei ulike delane av gasselskapa slik at ein unngår kryssubsidiering.

Framlegget gjeld ikkje direkte for artikkel 23 om oppstraums-røyrleidningar. Ein kan likevel forventa at framlegget vil få innverknad for Noreg som stor gassleverandør i marknaden. Slik framlegget er utforma, skulle det på den andre sida vera fullt mogleg å sikra ei god ressursforvaltning oppstraums, også i tilfelle dei nye reglane blir gjort gjeldande for oppstraums-røyrleidningar.

Det er enno for tidleg å seia noko om kva som blir resultatet av dei forhandlingane som no blir innleidde i medlemslanda på bakgrunn av dette framlegget.

I dag er forvaltninga av gassressursane organisert slik at gassen blir avsett samla via Gassforhandlingsutvalet – GFU. Styresmaktene allokere deretter dei inngåtte kontraktane til kontrakts- og leveransefelt. Dette har vore verkemiddel for å oppnå ei effektiv utbygging av felt og røyrleidningar. Vidare vil ei slik samla gassavsetning medverka til å redusera gass til gass konkurranse frå norsk sokkel.

Kommisjonen v/DG Energi har i lang tid uttrykt at gassmarknadsdirektivet er til hinder for at GFU-ordninga kan halda fram.

Sidan 1996 har kommisjonen v/DG Konkurranse òg undersøkt GFU-selskapa sin aktivitet. Kommisjonen har gjort det klart for Noreg at

dei vurderer om GFU-ordninga er ei form for samhandling som er i strid med konkurransereglane i EØS-avtalen. Etter EØS-avtalen har DG Konkurransse kompetanse til å vurdere aktiviteten til GFU-selskapa under GFU-ordninga i høve til konkurransereglane i EU/EØS. Spørsmålet om sjølv GFU-ordninga er i samsvar med EØS-avtalen er eit område ESA har kompetansen til å vurdere.

Kommisjonen si undersøking av GFU-selskapa si verksemd er ikkje avslutta. For tida er det drøftingar med kommisjonen om saka. Ein kan ikkje utelukka at kommisjonen vil opna ein formell prosedyre i denne samanhengen.

Kommisjonen sitt avslag på ei overgangsordning for gjennomføring av gassmarknadsdirektivet i norsk lovgjeving er ei ny stadfesting av at EU generelt ønskjer endringar i det norske gassforvaltningssystemet, og særleg i høve til GFU-ordninga. Brevet frå energikommisssæren syner til at Noreg ikkje har demonstrert tilstrekkeleg overfor kommisjonen at individuelle sal frå selskapa vil hindra styresmaktene sin kontroll med produksjon og ressursforvaltning. Det er eit slikt avsetningssystem kommisjonen meiner er i samsvar med gassmarknadsdirektivet. Vidare peikar kommissæren på at konkurransereglane i EØS/EU gjeld for denne verksemda.

Utan omsyn til kommisjonen sitt syn på GFU-ordninga i relasjon til gassmarknadsdirektivet og konkurransereglane i EU/EØS vil eg likevel i denne samanhengen peika på at utviklinga i den europeiske gassmarknaden har vore slik at det no kan vera grunnar til at ein òg frå norsk side kan ønskje avvikling av GFU-ordninga.

Dei endringane me no ser i den europeiske gassmarknaden, fører til at aktørane i den europeiske gassindustrien sjølv ønskjer å ta meir aktiv del i heile gasskjeden. Gasselskapa, inklusive Statoil og Hydro, ønskjer å utnytta dei moglegheitene som no opnar seg i gassmarknaden, herunder å kunna disponera sin eigen gass. Når ein tar omsyn til utviklinga i den europeiske gassmarknaden og situasjonen på norsk sokkel, kan det òg ut frå norske interesser vera tenleg å foreta endringar i dagens system for gassavsetning.

GFU-selskapa disponerer saman med SDØE ca. 73 pst. av dei norske gassressursane. Ei ordning med individuelle gassal vil saman med naudsynt regulering frå styresmaktene sikra ei fullgod ressursforvaltning i framtida. Likevel er det viktig at ei avvikling av GFU-ordninga så langt som mogleg blir styrt frå norsk side.

Regjeringa søkjer no å finna ei politisk løysing i høve til EU, m.a. på spørsmålet om innlemming av direktivet i EØS-avtalen. Siktemålet med ei slik løysing vil vera at Noreg er innstilt på å akseptera innlemming av direktivet i EØS-avtalen så snart tilhøva ligg til rette for

det, og at me då er innstilte på å gjennomføra direktivet fullt ut i norsk lovgjeving.

Sidan årsskiftet har det vore brei kontakt mellom norske styresmakter og Europakommisjonen om desse spørsmåla, både på høgt politisk nivå og på embetsnivå. Dialogen med kommisjonen er komen godt i gang, og drøftingane er fruktbare. Kommisjonen si fremste målsetjing er å sikra konkurranse i gassmarknaden i EU. Kommisjonen har såleis sagt at dei ønskjer konkrete signal frå norske styresmakter og frå GFU-selskapa om korleis avsetning av norsk gass vil bli handsama i tida framover. Frå norsk side har ein i høve til kommisjonen særleg sagt at ein kan vera innstilt på å akseptera innlemming av gassmarknadsdirektivet i EØS-avtalen så snart råd er. Samstundes meiner me det kan vera gode grunnar til ei rask avvikling av GFU-ordninga.

Siktemålet med den vidare dialogen med kommisjonen er at behova til EU og Noreg skal bli tilfredsstilte på best mogleg måte. Eit vedtak i EØS-komiteen om innlemming kan kanskje bli fatta før sommaren. Endeleg gjennomføring av direktivet i norsk lovgjeving kan då skje omkring årsskiftet 2001/2002. Ei avvikling av GFU-ordninga kan skje parallelt med gjennomføringa og på ein måte som sikrar ivaretaking av omsynet til ei fullgod forvaltning av dei norske gassressursane også i framtida.

Leiaren: Takk til olje- og energiministeren – jeg synes det var en grei orientering. Bondevik har bedt om ordet.

Kjell Magne Bondevik (KrF): Vi har jo skjönt etter hvert at den overgangsperioden vi bad om – først var det vel fem år, så var det tre år – har vi ikke fått gjennomslag for. Det må vi vel etter hvert ta til etterretning. Det blir jo veldig viktig hva en da kan få ut av den dialogen som nå pågår, og at resultatet av den blir tilfredsstillende, slik at vi kan innlemme direktivet fullt ut, men på slike premisser at vi ikke vil ha noe imot å avvikle GFU. Nå sier statsråden *innlemmelse så snart som mulig*. Kan han si noe mer presist om det? Jeg regner med at EU ikke vil godta at ”så snart som mulig” er om tre år, men har dere noe mer å si om det begrepet?

Johan J. Jakobsen (Sp): Det har jo pågått forhandlinger og dialog i flere år når det gjelder gassdirektivet, og en føler at Norge er blitt presset fra skanse til skanse. Når vi nå hørte olje- og energiministeren gi

en orientering om status pr. i dag, og en ser bort fra at kommisjonen har forstått at Norge må ha litt lengre tid til tilpassing og oppfylning av de krav som stilles, er det overhodet mulig å registrere at Norge har oppnådd noe konkret utover en viss tidsforskyvning? Har EU overhodet vært villig til på noe punkt å gi noen innrømmelser? Hvis det er slik at det er gitt innrømmelser fra EUs side, kan de i så fall konkretiseres?

Hallgeir H. Langeland (SV): Det var dette med tidsaspektet. Dersom GFU forsvinn, er det klart at vi frå SVs side er opptatt av kva som kjem i staden. Dette går sjølvsagt rett inn i debatten om privatiseringa av Statoil/SDØE. Det er den eine problemstillinga.

Den andre går på Noregs forhold sett opp mot Russland og Algerie. Noregs posisjon i forhold til EU blir svekt gjennom EØS-avtalen, sånn at ein faktisk kan tape dei milliardane som pressen skriv om, om vi altså blir forskjellsbehandla i forhold til gass frå Russland og Algerie.

Jan Tore Sanner (H): Jeg takker statsråden for en nyansert fremstilling.

Statsråden peker bl.a. på at det også ut fra egne interesser kan være aktuelt å avvikle GFU, muligens også før sommeren. Det er helt åpenbart at vi kan ivareta det som defineres som norske interesser, både i forhold til ressursforvaltning og også i forhold til å kunne påvirke gassprisen, uten at vi har GFU, men det forutsetter at man har andre robuste måter å håndtere det på. De forslagene som ligger i den sak som Stortinget har til behandling nå, legger grunnlaget for det, bl.a. på gasstransportsiden. Hvis man skulle komme i den situasjonen at Stortinget ikke fikk behandlet Statoil/SDØE-saken før sommeren eller diskutert gasstransportbiten, som er vesentlig i denne sammenheng, ville det igjen påvirke holdningen til en eventuell avvikling av GFU?

Hilde Frafjord Johnson (KrF): Jeg har egentlig en oppfølging litt i kjølvannet av representantene Langelands og Sanners spørsmål, som går på den dialog man har med kommisjonen, og om det i forhold til avvikling av GFU er andre mulige rammeverk eller robuste løsninger når det gjelder langsiktige kontrakter. Man må ivareta langsiktigheten, slik at det ikke bare er individuelle spot salg. I hvilken sammenheng ser man for seg løsninger som er akseptable for kommisjonen og som er i tråd med direktivet? Det ville være ønskelig

om en kanskje kunne gå litt mer inn på hva slags innhold og hva slags robusthet en ser for seg at en kan få i denne sammenheng.

Statsråd Olav Akselsen: Då begynner eg på toppen.

Det er slik at det er veldig vanskeleg for meg å vera konkret på når dette kan tre i kraft. Eg sa i innleiinga mi at me tar sikte på at det skal kunna skje ved neste årsskifte. Det er jo slik at det no går føre seg ein dialog med EU, og me kan i dag ikkje seia når den er avslutta. Så skal dette opp i EØS-komiteen. No veit eg ikkje om Liechtenstein og ein del andre land har så stor interesse av dette, men iallfall tar det ei viss tid.

Så må me òg for vår eigen del finna ut kva slags endringar som er nødvendige, og så skal ein gjera prosessen med eit stortingsdokument osv. Utgangspunktet vårt er at me skal gjera dette så fort som mogleg, og me har vel nemnt at desse nye reglane vil gjelda frå 1. januar 2002. Men det er avhengig av at ein del andre ting fell på plass.

Så er det spørsmål om ein har oppnådd noko. No er det jo slik at dette direktivet trådde i kraft den 10. august i fjor, og me har enno ikkje innført det, og EU har ei viss forståing for det òg. Slik sett kan ein seia at sjølv om ein ikkje har fått overgangstid, så har ein likevel fått tid til å områ seg, og ein har iallfall skapt forståing i EU-systemet for at Noreg treng ei viss tid til å gjennomføra desse tinga.

Når ein ikkje får formell overgangstid, er det sjølv sagt fordi ein internt i EU òg har ulik framdrift når det gjeld desse spørsmåla. EU-systemet legg press på enkelte av medlemslanda sine. Dessutan er jo EU no i ein situasjon der dei forhandlar med nye medlemsland i Aust-Europa, og er dermed generelt veldig skeptiske til å ha overgangsordningar, fordi det kan skapa verknader på andre område som ikkje har noko med gassmarknadsdirektivet å gjera. Likevel føler eg at det er ei forståing i EU-systemet for at me brukar litt tid på denne saka.

Så er det slik at på spørsmålet frå Hallgeir H. Langeland om kva som kjem i staden for GFU, har eg heller ikkje i dag eit fullgodt svar. Det er av dei tinga som eg først må få avklara med EU, t.d kva for endringar som er nødvendige, og at me for eigen del må ha ordningar som tar vare på våre interesser.

Når det gjeld forholdet til dei andre gassproduserande landa, er jo ikkje dei ein del av EØS-systemet, eller EØS-området, men dei sel likevel gassen til den same marknaden. Så i den grad det blir prispress, vil det jo gjelda for all gass å gå inn på den marknaden. Dei landa vil sann sett bli ramma på same måten som oss, men dei treng ikkje for eigen del gjera endringar i sin måte å omsetja gassen på. Men det blir ikkje ein annan prisbane for norsk gass kontra gass frå Algerie eller Russland. Ein

sel til same marknaden, og det vil vera dei same vilkåra og den same prissetjinga som er avgjerande.

Så til spørsmålet frå Jan Tore Sanner om kva som skjer dersom Statoil-saka ikkje blir behandla før sommaren. Først og fremst vil eg gje uttrykk for sterkt håp om at det er ei uaktuell problemstilling, men eg føler jo at me i den saka som er lagd fram for Stortinget, har tatt høgde for at gassmarknaden er i stor endring. Det er ein av motivasjonane for, eller grunnane til, at ein har fremma saka og ser behovet for å gjera ting både med Statoil og med måten me omset gassen på. Eg vil ikkje seia at det betyr noko konkret for framdrifta i den andre saka, men som sagt, eg håpar sjølvsagt at det ikkje blir utsetjing i saka om Statoil.

Til Hilde Frafjord Johnson: Når det gjeld langsiktige kontraktar, er det ikkje noko i gassmarknadsdirektivet som vil forhindra slike. Det er sjølvsagt slik at dei kontraktane som er inngåtte, er inngåtte mellom kommersielle partnarar. Dei vil ikkje bli oppheva på nokon som helst måte. Så dei forplikingane som me har, om å selja ei viss mengd gass, står ved lag. Det er heller ikkje slik at ein i framtida vil setja foten ned og hindra langsiktige kontraktar. Det vil då bli opp til avtalepartnarane, altså seljar og kjøpar, å finna fram til ein måte som skapar tryggleik for begge partar. I EU er ein veldig opptatt av at ein i tillegg til dei langsiktige kontraktane skal ha ein spotmarknad, og me veit jo at på elsida i Noreg er det veldig mange langsiktige kontraktar som ligg til grunn for leveransen, men at prisen likevel blir definert av spotmarknaden. I dag fungerer det slik at gassen i desse langsiktige kontraktane er knytte opp til oljeprisen. Sannsynlegvis vil dei langsiktige kontraktane i framtida bli knytte opp til prisen på spotmarknaden til ei kvar tid, kanskje med ein viss differanse som partane vil bli samde om. Men det er ikkje slik at gassen for framtida vil bli omsett 100 pst. på ein spotmarknad. Det vil bli ein kombinasjon av langsiktige kontraktar slik at ei viss mengd gass blir stilt til disposisjon for dag til dag-sal på ein spotmarknad.

Lederen: Da synes det ikke å være flere spørsmål.

Da er vi ferdige med sak nr. 1 og takker olje- og energiministeren og olje- og energikomiteen.

S a k n r . 2

Aktuelle rettsakter for møtet i EØS-komiteen 30. mars 2001. Se vedlagte brev fra Utenriksdepartementet, datert 13. d.å., med oversikt over de relevante rettsakter.

Utenriksminister Thorbjørn Jagland: Som det framgår av den kommenterte listen, er det denne gang en omfattende pakke med rettsakter på det veterinære området – til sammen 170 – som skal innlemmes i EØS-avtalen på EØS-komiteens møte 30. mars. Det dreier seg om rutinemessige saker med liten prinsipiell betydning og uten tilknytning til den aktuelle situasjon med munn- og klovsyke. At det nå kommer en så stor saksmengde, skyldes at det i 2000 ikke ble innlemmet veterinærrettsakter i EØS-avtalen. Dette har sin bakgrunn i at visse prosedyrespørsmål skulle avklares etter at det reviderte vedlegg I om veterinære forhold ble vedtatt i 1998. Det dreier seg bl.a. om ansvarsfordelingen mellom EFTAs overvåkningsorgan og kommisjonen. Dette medførte utsettelse av innlemmelsen av veterinærrettsakter til disse spørsmålene var drøftet nærmere. Det er nå enighet om å gjenoppta beslutningsprosessen på det veterinære området. Jeg vil komme tilbake med en redegjørelse om prosedyrespørsmålene når disse er endelig avklart.

Når det gjelder den aktuelle situasjonen, har Norge i flere måneder fulgt opp EUs tiltak mot dyresykdommer. I forrige uke valgte vi imidlertid å gå lenger enn EU. Med henvisning til sikkerhetsklausulen i Veterinæravtalen ble det innført tiltak som forbyr import av levende klovdyr og produkter fra klovdyr fra hele EU-/EFTA-området for 14 dager framover, regnet fra 14. mars kl. 16.00. Begrunnelsen for tiltaket var usikkerhet med hensyn til eventuell spredning av sykdommen til flere EU-land. Til nå har 90 land vedtatt importrestriksjoner mot EU. Island har innført de samme tiltak som Norge, men har til forskjell fra oss ingen tidsbegrensning.

Norge har notifisert og begrunnet sine beskyttelsestiltak overfor våre avtalepartnere i henhold til Veterinæravtalen. 16. mars anmodet kommisjonen Norge om konsultasjoner, i den hensikt å få en orientering om og forklaring på hvorfor Norge har innført betydelig strengere beskyttelsestiltak enn andre land i EU-/EØS-området. Slike konsultasjoner skal ifølge Veterinæravtalen holdes så snart som mulig etter at beskyttelsestiltak er iverksatt og skal ta sikte på å finne egnede løsninger. Konsultasjonene ble gjennomført i Brussel i dag morges. Møtet ble holdt i en god atmosfære. Fra norsk side ble det orientert om bakgrunnen for våre tiltak. Kommisjonen viste til at vi er blitt holdt løpende orientert om deres tiltak, men at vi likevel har innført strengere tiltak. De stilte videre spørsmål ved den vitenskapelige vurdering som lå til grunn for våre strengere tiltak. Det juridiske grunnlaget for våre tiltak ble ikke berørt, og kommisjonen nevnte heller ikke muligheten for mottiltak. Kommisjonen anmodet imidlertid om umiddelbar opphevelse av tiltakene, og gav uttrykk for at tiltakene var urimelige og uforholdsmessige. Fra norsk side ble det presisert at situasjonen ville bli vurdert fortløpende. En eventuell opphevelse av tiltakene ville være avhengig av om det kom nye utbrudd av sykdommen. Dersom det ikke kommer nye utbrudd i tidsrommet fram til 27. mars, ville Norge vurdere å begrense tiltakene til de samme som kommisjonen har innført.

Kommisjonen understreket at saken ville bli tatt opp på EØS-komiteens møte 30. mars. Det var liten sannsynlighet for at kommisjonen ville innkalle til et ekstraordinært møte i EØS-komiteen forut for denne dato.

Så vil jeg, leder, si et par ord om spørsmålet om differensiert arbeidsgiveravgift og den svenske ordningen. Regjeringen er kjent med at kommisjonen har henvendt seg til EFTAs overvåkningsorgan – ESA – med en forespørsel om at ESA undersøker den norske ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift, på grunnlag av at kommisjonen har avslått å godkjenne en liknende svensk ordning.

Den norske ordningen er godkjent av ESA fram til 31. desember 2003. Regjeringen har på eget initiativ allerede igangsatt en evaluering av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift, slik man jevnlig gjør med alle distrikts- og regionalpolitiske virkemidler.

Regjeringen vil vurdere en henvendelse fra ESA om saken når en slik eventuelt foreligger.

Lederen: Takk, utenriksminister.

Kanskje vi for ordens skyld skulle skille fra hverandre det som er de aktuelle rettsaktene – og gjøre oss ferdig med det – og de to sakene som jeg oppfatter som saker under Eventuelt, nemlig tiltak ved grensen på grunn av munn- og klovsyke og dette siste, om differensiert arbeidsgiveravgift – og ta dem etterpå?

Er det noen som ønsker ordet til rettsaktene? – Det synes det ikke å være.

Så var det dette med tiltak ved grensen på grunn av munn- og klovsyke. Er det noen som ønsker ordet der? – Det synes det heller ikke å være.

Da er det det siste punktet. – Nei? Det er ingen som forlanger ordet, og vi takker for nå.

Møtet hevet kl. 13.